

บทคัดย่อ

เอกสารวิชาการเรื่อง	บทบาทของภาพยนตร์ไทยในการเผยแพร่วัฒนธรรมและส่งเสริมการท่องเที่ยว
ผู้จัดทำ	นายอนุชา เล็กสกุลคิลก
อาจารย์ที่ปรึกษา	ศาสตราจารย์ ประยูร จินดาประคิษฐ์ นางพงษ์ทอง ตั้งชูพงศ์

ภาพยนตร์เป็นธุรกิจภาคบริการสาขาหนึ่งที่ขยายตัวและสร้างรายได้ให้ประเทศ ในขณะเดียวกัน ภาพยนตร์สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการเผยแพร่วัฒนธรรมและการท่องเที่ยวได้ ดังจะเห็นได้จากผลผลิตของการใช้ภาพยนตร์และสื่อต่างของเกาหลีได้ทำให้เกิดกระแส “เกาหลีฟีเวอร์ (Korean Wave)” ขึ้นในเอเชีย ในขณะที่บทบาทของภาพยนตร์ไทยยังไม่มีความเด่นชัดและสร้างผลกระทบที่ชัดเจนได้ รายงานฉบับสนใจในบทบาทของภาพยนตร์ไม่เพียงแต่ในเชิงการพัฒนาทางเศรษฐกิจ แต่รวมถึงการเผยแพร่วัฒนธรรมและการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวที่จะมีผลต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศไทยอีกด้วย ผลการศึกษาในภาพรวม ประกอบด้วย ข้อมูลพื้นฐาน และการเปรียบเทียบกับเกาหลีใต้ ซึ่งพบว่า ประเทศไทยต้องปรับกระบวนการพัฒนาภาพยนตร์ใหม่ โดย ปรับปรุงการบริหารจัดการให้เข้มแข็งโดยให้มีการมีส่วนร่วมของภาครัฐและเอกชน พัฒนาคูณภาพของภาพยนตร์ให้หลากหลายและมีสาระมากขึ้น พัฒนาคูณภาพในธุรกิจภาพยนตร์ทุกระดับ และพัฒนาตลาดภาพยนตร์เชิงรุก ทั้งในและต่างประเทศเพื่อให้สามารถแข่งขันได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเอเชีย-แปซิฟิก เหนือสิ่งอื่นใดคือกำหนดความชัดเจนของกลยุทธ์ โดยให้ความสำคัญในการวิจัย พัฒนา ขกระดับ และกระตุ้นการสร้างภาพยนตร์ที่มีสาระ ส่งเสริมสนับสนุนและเผยแพร่วัฒนธรรมไทยสู่สากลและให้ส่งเสริมการท่องเที่ยว และต้องให้ความสำคัญของเนื้อหาของเรื่อง (Contents) การนำเสนอที่มีความละเอียด ชัดเจน มีเป้าหมาย พร้อมการสื่อความคิดถึงผู้ชมได้ในลักษณะของ Story Teller ที่มีคุณภาพ